

ledes som det havde bebudet at ville gøre, naar det havde modtaget Afgørelsen, sig med Formand, to Viceformænd og særlig Sekretær, og derefter er ikke meddelt mig noget som helst om nogen som helst Uoverensstemmelse mellem Ernæringsraadet og det staaende Landbrugsudvalg om den siden da udøvede Virksomhed.

Det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen mente imidlertid, at der fra Ernæringsraadet var udgaaet administrative Ordre af overordentlig omfattende Karakter og af en Art, som griber meget dybt ind i de Erhverv, som er Genstand for dem. Han mente, at Formanden sad inde med en Myndighed, der gik videre end den, selv de højeste Statsembedsmænd havde under normale Forhold. Jeg ved aldeles ikke, hvad der hermed sigtes til. Jeg har angivet, at der, forinden Ordningen blev tilvejebragt, vistnok er udsendt en enkelt Skrivelse, som gaar ud over, hvad der naturligt henhørte under Ernæringsraadet. Men derefter har Raadet kun administreret i Overensstemmelse med den vedtagne Lov og under Samarbejde med Landbrugsudvalget. De Skrivelser, som det ærede Medlem siger udkommer den ene efter den anden, og hvoraf jeg har foranlediget at Eksemplarer ogsaa er kommet til Rigsdagen, er jo Skrivelser, som Ernæringsraadet har sendt til de kommunale Nævn, til Amtsnævnene vedrørende selve Administrationen af de 8 Mill. Tdr. Korn, som det er deres Opgave at administrere. Desuden har man jo ved Nærværelsen af to af Landbrugsudvalgets Medlemmer, som er delegerede indenfor selve dette Organ, fuld Sikkerhed for, at det staaende Landbrugsudvalg vil faa ethvert principielt Spørgsmaal frem til Afgørelse. Det er selvfølgelig rigtigt, at Ernæringsraadet ikke kan udstede Anordninger, hverken i Henhold til Loven af 7. August eller i Henhold til Kornloven; det kan kun ske under Indenrigsministerens Ansvar. Men det kan derimod forvalte, bestyre Anvendelsen af det Korn, som er overdraget det til Forvaltning. Jeg skal ligesom tidligere sige til det ærede Medlem, at hvis han kan paavise noget Tilfælde udover det af mig nævnte, hvor Ernæringsraadet har overskredet den det naturligt tilkommende Myndighed, skal jeg med Glæde tage alt det Hensyn, som Henvendelsens Indhold har Krav paa, men jeg beder indtrængende det ærede Medlem om at forstaa, at den Forvaltning, der her er Tale om, er saa uhyre og af en saadan Betydning og saa økonomisk for Staten, at det vilde være aldeles umuligt at paalægge Indenrigsmini-

steren personlig Deltagelse i Detailadministrationen. Loven har givet Hovedlinierne. Indenrigsministeren er bemyndiget til at træffe Hovedforanstaltningerne, men Detailadministrationen maa lægges i et særligt Organs Haand. Jeg har forklaret, hvorfor jeg har ment at burde lægge det i Landbrugsgets egen Haand, jeg har forklaret, hvorfor jeg ikke kunde benytte de gamle Organer. Man kunde sige, at der kunde være oprettet et særligt Direktorat med en enkelt Person i Spidsen. Jeg har ment, at Raadsstyrelsen var den bedste. Vi kender jo den Styrelse her i Landet. Indenfor Indenrigsministeriet har vi Arbejderforsikrings-Raadet, der som en selvstændig Myndighed bestyrer den store Arbejderforsikringslov og træffer Afgørelser af vidtrækkende Betydning under Appel til Indenrigsministeriet. Ernæringsraadets Afgørelser kan naturligvis ogsaa, hvis de virker som værende af principiel Natur, appelleres til Indenrigsministeriet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar jeg nu om lidt har givet en fuldstændig Skildring af Ernæringsraadets Virksomhed, vil det ærede Medlem give mig Ret i, at han ikke kan forlange et mindre kraftigt udstyret Organ til at bestyre denne uhyre Opgave. Jeg tror, at det ærede Medlems Udtalelser skyldes en Misopfattelse af, hvad det drejer sig om, og at han ikke, idet han fremsatte sine Bemærkninger, har tænkt over, hvad det er for en speciel Opgave, der her er Tale om.

Jeg skal oversende den foreløbige Oversigt over Ernæringsraadets Virksomhed til Finansudvalget, men skal kun her gengive nogle Hovedtræk. Ernæringsraadet gaar ud fra, at i Stedet for 8½ Mill. Tdr. Korn maa man regne med, at kun 7 Mill. kommer ind. Jeg haaber, at dette er for pessimistisk. Der er Medlemmer af Raadet, der mener, det er for optimistisk. Jeg haaber, at det ved en samvittighedsfuld, nøje Gennemførelse af Bestemmelserne i Kommunerne, og naar man bliver klar over Betydningen af Lovens Gennemførelse, som desværre endnu ikke alle har tilstrækkelig Forstaaelse af, vil lykkes at komme op over det Tal, som Ernæringsraadet har sat. Disse 7 Mill. Tdr. har en Værdi af 170 Mill. Kr. foruden Ladnings- og Transportomkostningerne, saa den samlede Balance, som Ernæringsraadet arbejder med, andrager ca. 400 Mill. Kr. For denne Sum og den tilsvarende Mængde Korn skal Raadet altsaa, hvis det skal være sin Opgave voksen, kunne aflægge fuldt Regnskab. Yderligere skal det imidlertid under Samvirken med de tilhørende Nævn sørge for, at Kornet kommer frem i det Omfang, Loven byder,